

Cung Chúc Tân Xuân

Người xưa có bốn chữ Hay để mọi người Mừng Năm Mới.
Năm nay, năm Dần sắp tới, nhắc đây, cho bạn để lòng!

Bốn chữ "Cung Chúc Tân Xuân", bạn ơi nó là tranh vẽ.
Bạn cầm lên đi, nhỏ nhẹ! Bạn nâng niu đi, cho nhau!

Hỡi ai đôi má hoa đào, hỡi ai đôi môi sen thắm,
Ngày Xuân là ngày-vui-lắm, hãy chúc cho nhau Niềm Vui!

Không cần nói nhau bằng lời mà bằng nụ cười cũng đẹp!
Không cần cúi đầu khếp nép...mà trao bằng tay ấm êm!

Ôi những ngón tay rất mềm hình như kết tơ kết lụa
Hình như áo dài trong gió, hình như hoa quỳ ngẩn ngơ!

Tôi muốn chúng ta trong mơ thấy cõi đời này như mộng.
Và hiểu tại sao mình sống một đời yêu nước yêu non!

Tôi nhớ quá đi Quê Hương! Cái Mùi rất Thơm của Mạ,
Tôi nhớ Ba cũng khôn tả...cái giọt mồ hôi cũng Thơm!

Chao ôi Quê Hương Quê Hương! Không gì đẹp hơn Tổ Quốc!
Năm nay là Năm-Con-Cọp, Miếu Thờ Ông Cọp ngát hương!

Có Chúa Sơn Lâm giữ Non, có thêm Cá Ông giữ Biển,
Chúng ta hãy là én liệng đất trời, đẹp nhất mùa Xuân!

Hãy trao cho nhau nỗi mừng, hãy trao cho nhau điều ước:
"Ba Vì Tây Lĩnh non xanh ngất, một dải Thu Giang nước vẫn đầy!" (*)

*Cung Chúc Tân Xuân hôm nay,
Ta có Tương Lại rục rỡ!
Nếu có còn gì cho nữa?
Thưa anh, thưa chị: chữ Tình! (**)*

Trần Văn Lệ

(*) Thơ Tân Đà

(**) "Chữ Tình là chữ chi chi mà giục được người thiên cổ dậy?", thơ Nguyễn Công Trứ.

